AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost je zapotřebí ověřit v nejnovější verzi dokumentu EHK OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese: http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html

Předpis OSN č. 25 – Jednotná ustanovení o schvalování opěrek hlavy, bez ohledu na to, zda jsou součástí sedadla 2020/1169

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

doplněk 1 k sérii změn 04 – datum vstupu v platnost: 15. června 2015

OBSAH

PŘEDPIS

1. Rozsah použití

2. Definice

3. Žádost o schválení

4. Označení

5. Schválení

6. Obecné požadavky

7. Zkoušky

8. Shodnost výroby

9. Postihy za neshodnost výroby

10. Změna a rozšíření schválení typu opěrky hlavy

11. Pokyny

12. Definitivní ukončení výroby

13. Přechodná ustanovení

14. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy schvalovacích orgánů

PŘÍLOHY

Příloha 1 - Sdělení o udělení, odmítnutí, rozšíření či odnětí schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu opěrky hlavy, bez ohledu na to, zda je součástí sedadla podle předpisu č. 25

Příloha 2 - Uspořádání značek schválení typu

Příloha 3 - Postup stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu míst k sezení v motorových vozidlech

Příloha 4 - Stanovení výšky a šířky opěrky hlavy

Příloha 5 - Podrobné znázornění zakreslovaných čar a měření prováděných během zkoušek

Příloha 6 - Postup zkoušky k ověření pohlcování energie

Příloha 7 - PřílohStanovení rozměru „a“ mezer opěrky hlavya

1. ROZSAH POUŽITÍ

1.1. Tento předpis se vztahuje na opěrky hlavy odpovídající některému z typů definovaných v bodě 2.2. ([1])

1.1.1. Nevztahuje se na opěrky hlavy, které mohou být upevněny na sklopná sedadla nebo na bočně orientovaná či proti směru jízdy orientovaná sedadla.

1.1.2. Vztahuje se na opěradla sedadel, pokud jsou konstruována tak, aby sloužila zároveň jako opěrky hlavy ve smyslu bodu 2.2.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu:

2.1. „typem vozidla“ se rozumí kategorie motorových vozidel, která se neliší v takových zásadních hlediscích, jako jsou:

2.1.1. tvary a vnitřní rozměry karoserie tvořící prostor pro cestující;

2.1.2. typy a rozměry sedadel;

2.1.3. typ a rozměry montážního uzpůsobení opěrek hlavy a příslušných částí konstrukce vozidla v případě, kdy jsou opěrky hlavy přímo ukotveny ke konstrukci vozidla;

2.2. „opěrkou hlavy“ se rozumí zařízení, jehož účelem je omezit posun hlavy dospělého cestujícího směrem dozadu vzhledem k trupu, aby se zmenšilo nebezpečí poranění krční páteře tohoto cestujícího v případě nehody;

2.2.1. „opěrkou hlavy, která je nedílnou součástí sedadla“, se rozumí opěrka hlavy, kterou tvoří horní část opěradla sedadla. Této definici vyhovují opěrky hlavy, které vyhovují definicím v bodech 2.2.2 a 2.2.3, avšak mohou být vyjmuty ze sedadla nebo konstrukce vozidla pouze s použitím nástrojů nebo při částečném nebo úplném sejmutí čalounění sedadla;

2.2.2. „oddělitelnou opěrkou hlavy“ se rozumí opěrka hlavy tvořená konstrukční částí oddělitelnou od sedadla, která je navržena pro zasunutí a pevné zachycení v konstrukci opěradla sedadla;

2.2.3. „samostatnou opěrkou hlavy“ se rozumí opěrka hlavy tvořená konstrukční částí oddělenou od sedadla, která je navržena pro zasunutí a/nebo pevné zachycení v konstrukci vozidla;

2.3. „typem sedadla“ se rozumí kategorie sedadel, která se neliší svými rozměry, nosnou konstrukcí ani čalouněním, mohou se však lišit povrchovou úpravou nebo barvou;

2.4. „typem opěrky hlavy“ se rozumí kategorie opěrek hlavy, které se neliší svými rozměry, nosnou konstrukcí ani čalouněním, mohou se však lišit povrchovou úpravou, barvou nebo potahem;

2.5. „vztažným bodem“ sedadla („bodem H“) (viz příloha 3 tohoto předpisu) se rozumí pomyslná čára odpovídající teoretické ose rotace mezi dolní končetinou a trupem lidského těla, zastoupeného figurínou, ve svislé rovině podélné vůči sedadlu;

([1]) Ustanovení tohoto předpisu neplatí pro opěrky hlavy, které splňují ustanovení předpisu č. 17. Ustanovení tohoto předpisu neplatí pro sedadla vozidel kategorie M_2 s maximální hmotností přesahující 3 500 kg a kategorie M_3, jejichž typ je schválen podle předpisu č. 80.

2.6. „vztažnou přímkou“ se rozumí přímka, která buď na zkušební figuríně o hmotnosti a rozměrech dospělého muže padesátého percentilu, nebo na zkušební figuríně identických vlastností prochází kloubem spojujícím stehenní část s pánví a kloubem spojujícím krk s hrudníkem. Na figuríně podle přílohy 3 tohoto předpisu je pro stanovení bodu H sedadla vztažnou přímkou přímka znázorněná na obrázku 1 v dodatku k uvedené příloze;

2.7. „přímkou hlavy“ se rozumí přímka, která prochází těžištěm hlavy a kloubem spojujícím krk s hrudníkem. Je-li hlava v klidové poloze, leží přímka hlavy v prodloužení vztažné přímky;

2.8. „sklopným sedadlem“ se rozumí pomocné sedadlo určené k příležitostnému použití, které je běžně sklopeno;

2.9. „seřizovacím systémem“ se rozumí zařízení, s jehož pomocí lze sedadlo nebo jeho části nastavit do polohy vyhovující tvaru těla sedícího cestujícího.

Toto zařízení může zvláště umožňovat:

2.9.1. podélné přestavení;

2.9.2. výškové přestavení;

2.9.3. úhlové přestavení;

2.10. „přestavovacím systémem“ se rozumí zařízení, s jehož pomocí lze sedadlo nebo některou jeho část posunout nebo otočit bez pevné mezilehlé polohy, aby byl usnadněn přístup do prostoru za tímto sedadlem.

3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ

3.1. Žádost o schválení podává držitel obchodního názvu nebo značky sedadla či opěrky hlavy nebo jeho řádně pověřený zástupce.

3.2. K žádosti musí být přiloženy níže uvedené doklady v trojím vyhotovení:

3.2.1. podrobný popis opěrky hlavy, zejména s uvedením vlastností užitého materiálu (užitých materiálů) čalounění a popřípadě umístění a vlastností podpěr a kotevních úchytů v typu nebo typech sedadel, pro která je požadováno schválení opěrky hlavy;

3.2.2. v případě „oddělitelné“ opěrky hlavy (viz definice v bodě 2.2.2):

3.2.2.1. podrobný popis typu nebo typů sedadel, pro která je požadováno schválení opěrky hlavy;

3.2.2.2. podrobné údaje o typu nebo typech vozidla, do něhož mají být sedadla uvedená v bodě 3.2.2.1 namontována;

3.2.3. v případě „samostatné“ opěrky hlavy (viz definice v bodě 2.2.3):

3.2.3.1. podrobný popis oblasti konstrukce, k níž má být opěrka hlavy namontována;

3.2.3.2. podrobné údaje o typu vozidla, do něhož mají být opěrky hlavy namontovány;

3.2.3.3. rozměrové výkresy charakteristických částí konstrukce a opěrky hlavy; výkresy musí zobrazovat polohu určenou pro číslo schválení vůči kružnici značky schválení;

3.2.4. rozměrové výkresy charakteristických částí sedadla a opěrky hlavy; výkresy musí zobrazovat polohu určenou pro číslo schválení vůči kružnici značky schválení.

3.3. Technické zkušebně odpovědné za provádění schvalovacích zkoušek se předloží:

3.3.1. Jedná-li se o typ opěrky hlavy, která je „nedílnou“ součástí sedadla (viz definice v bodě 2.2.1), čtyři kompletní sedadla.

3.3.2. Jedná-li se o typ „oddělitelné“ opěrky hlavy (viz definice v bodě 2.2.2):

3.3.2.1. dvě sedadla každého typu, na který má být opěrka hlavy upevněna;

3.3.2.2. 4 + 2N opěrek hlavy, kde N je počet typů sedadla, na které má být opěrka hlavy upevněna.

3.3.3. Jedná-li se o typ „samostatné“ opěrky hlavy (viz definice v bodě 2.2.3), tři opěrky hlavy a příslušná část konstrukce vozidla nebo úplné vozidlo.

3.4. Technická zkušebna odpovědná za provádění schvalovacích zkoušek může požadovat:

3.4.1. předložení určitých částí nebo určitých vzorků použitého materiálu, a/nebo

3.4.2. předložení vozidel typu nebo typů uvedených v bodě 3.2.2.2.

4. OZNAČENÍ

4.1. Zařízení předložená ke schválení musí:

4.1.1. být zřetelně a nesmazatelně označena obchodním názvem nebo značkou žadatele o schválení;

4.1.2. mít na místě vyznačeném na výkresech uvedených v bodech 3.2.3.3 nebo 3.2.4 odpovídající prostor pro značku schválení.

4.2. Jedná-li se o typ opěrky hlavy, která je „nedílnou“ součástí sedadla, nebo o typ „oddělitelné“ opěrky hlavy (viz definice v bodech 2.2.1 a 2.2.2), lze označení uvedená v bodech 4.1.1 a 4.1.2 uvést na štítku, který bude umístěn na místě vyznačeném ve výkresech uvedených v bodě 3.2.4.

5. SCHVÁLENÍ

5.1. Pokud typ opěrky hlavy předložený ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky bodů 6 a 7, schválení tohoto typu opěrky hlavy se udělí.

5.2. Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. První dvě číslice (v současnosti 03, což odpovídá sérii změn 03, která vstoupila v platnost dne 20. listopadu 1989) označují sérii změn zahrnujících poslední významné technické změny tohoto předpisu platné v době, kdy bylo schválení vydáno. Tatáž smluvní strana nesmí toto číslo přidělit jinému typu opěrky hlavy.

5.3. Sdělení o schválení nebo rozšíření nebo odmítnutí schválení typu opěrky hlavy v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře odpovídajícího vzoru uvedenému v příloze 1 tohoto předpisu.

5.4. Na každou opěrku hlavy definovanou v bodech 2.2.1, 2.2.2 a 2.2.3, schválenou podle tohoto předpisu, bez ohledu na to, zda je součástí sedadla, se umístí mezinárodní značka schválení, která se skládá z:

5.4.1. kružnice s vepsaným písmenem „E“ následovaným rozlišovacím číslem země, jež schválení udělila; ([2])

5.4.2. čísla schválení a

([2]) Rozlišovací čísla smluvních stran dohody z roku 1958 jsou uvedena v příloze 3 Úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev. 6 - http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html

5.4.3. v případě opěrky hlavy, která je součástí opěradla sedadla, čísla tohoto předpisu před číslem schválení, písmene „R“ a pomlčky.

5.5. Značka schválení se umístí v prostoru podle bodu 4.1.2.

5.6. Značka schválení musí být zřetelně čitelná a nesmazatelná.

5.7. V příloze 2 tohoto předpisu jsou uvedeny příklady uspořádání značek schválení.

6. OBECNÉ POŽADAVKY

6.1. Přítomnost opěrky hlavy nesmí být pro cestující ve vozidle zdrojem dalšího nebezpečí. Opěrka hlavy zejména nesmí v žádné poloze užívání vykazovat nebezpečné nerovnosti povrchu nebo ostré hrany, které by mohly zvyšovat riziko nebo vážnost poranění cestujících. Části opěrky hlavy, které jsou umístěny v dále definované zóně pro náraz, musí být schopny pohlcovat energii způsobem popsaným v příloze 6 tohoto předpisu.

6.1.1. Zóna pro náraz je bočně ohraničena dvěma svislými podélnými rovinami, a to jednou na každé straně příslušného sedadla ve vzdálenosti 70 mm od roviny souměrnosti příslušného sedadla.

6.1.2. Zóna pro náraz je výškově ohraničena částí opěrky hlavy, která je umístěna nad rovinou kolmou ke vztažné přímce R a která je vzdálena 635 mm od bodu H.

6.1.3. Odchylně od výše uvedených ustanovení se požadavky na pohlcení energie nepoužijí na zadní plochy opěrek hlavy u sedadel, za nimiž již žádná další sedadla nejsou.

6.2. Části předních a zadních ploch opěrky hlavy (kromě částí zadních ploch opěrek hlavy, které mají být použity u sedadel, za nimiž již žádná další sedadla nejsou), které se nacházejí vně výše definovaných svislých podélných rovin, musí být čalouněny tak, aby se zabránilo přímému kontaktu hlavy s částmi konstrukce, která musí mít v místech, kterých se lze dotknout kulovou hlavicí o průměru 165 mm, poloměr zakřivení nejméně 5 mm.

Alternativně mohou být tyto konstrukční části považovány za uspokojivé, pokud projdou zkouškou pohlcování energie popsanou v příloze 6 tohoto předpisu. Pokud jsou výše uvedené části opěrek hlavy a jejich konstrukcí pokryty materiálem o tvrdosti nižší než 50 Shore A, vztahují se požadavky tohoto bodu, s výjimkou požadavků týkajících se pohlcování energie v souladu s přílohou 6 tohoto předpisu, pouze na tuhé části.

6.3. Opěrka hlavy musí být k sedadlu nebo ke konstrukci vozidla ukotvena takovým způsobem, aby z čalounění opěrky hlavy, z jejího ukotvení nebo z opěradla sedadla nemohly vlivem tlaku způsobeného maketou hlavy v průběhu zkoušky vyčnívat žádné tuhé a nebezpečné části.

6.4. Výška opěrky hlavy, měřená v souladu s požadavky bodu 7.2, musí splňovat tyto požadavky:

6.4.1. Výška opěrek hlavy se měří v souladu s ustanovením bodu 7.2.

6.4.2. V případě opěrek hlavy, které nejsou výškově seřiditelné, musí být jejich výška nejméně 800 mm u předních sedadel a nejméně 750 mm u ostatních sedadel.

6.4.3. V případě výškově seřiditelných opěrek hlavy:

6.4.3.1. jejich výška musí být nejméně 800 mm u předních sedadel a nejméně 750 mm u ostatních sedadel; tato hodnota musí být naměřena v poloze mezi nejvyšším a nejnižším bodem, na který lze opěrku seřídit;

6.4.3.2. žádná z poloh pro použití nesmí odpovídat výšce menší než 750 mm;

6.4.3.3. jiná sedadla než přední mohou být vybavena opěrkami hlavy, které lze posunout do polohy odpovídající výšce menší než 750 mm za předpokladu, že cestující jasně pozná, že v této poloze se opěrka hlavy nemá používat;

6.4.3.4. přední sedadla mohou být vybavena opěrkami hlavy, které se v případě neobsazených sedadel mohou samočinně posunout do polohy nižší než 750 mm za předpokladu, že se při obsazení sedadla samočinně vrátí do polohy pro použití.

6.4.4. Rozměry uvedené v bodech 6.4.2 a 6.4.3.1 mohou být v případě předních sedadel menší než 800 mm a v případě ostatních sedadel menší než 750 mm, tak aby mezi opěrkou hlavy a vnitřním povrchem střechy, oken nebo jinou částí konstrukce vozidla zůstal dostatečný volný prostor; tento volný prostor však nesmí přesáhnout 25 mm. V případě sedadel vybavených přestavovacím a/nebo seřizovacím systémem se tento požadavek vztahuje na všechny polohy sedadla. Mimo to odchylně od bodu 6.4.3.2 nesmí žádná z poloh pro použití odpovídat výšce menší než 700 mm.

6.4.5. Odchylně od požadavků na výšku podle bodů 6.4.2 a 6.4.3.1 nesmí být výška opěrky hlavy určené pro zadní prostřední sedadla nebo místa k sezení menší než 700 mm.

6.5. Výška zařízení, na kterém spočívá hlava, měřená podle bodu 7.2, musí být v případě výškově seřiditelné opěrky hlavy nejméně 100 mm.

6.6. V případě zařízení, které není výškově seřiditelné, nesmí být mezi opěradlem sedadla a opěrkou hlavy mezera větší než 60 mm.

6.6.1. Pokud je opěrka hlavy výškově seřiditelná, nesmí být ve své nejnižší poloze více než 25 mm od horního okraje opěradla sedadla.

6.6.2. V případě opěrky hlavy, která není výškově seřiditelná, se bere v úvahu následující oblast:

6.6.2.1. nad rovinou kolmou ke vztažné přímce ve vzdálenosti 540 mm od bodu R a

6.6.2.2. mezi dvěma svislými podélnými rovinami procházejícími 85 mm na každé straně vztažné přímky.

V této oblasti je povolena jedna nebo více mezer se vzdáleností „a“, která, nezávisle na tvaru mezer, může být větší než 60 mm, měřeno postupem podle bodu 7.5, pokud jsou i po provedení další zkoušky podle bodu 7.4.3.4 splněny požadavky bodu 7.4.3.6.

6.6.3. V případě výškově seřiditelných opěrek hlavy je na části zařízení sloužícího jako opěrka hlavy povolena jedna nebo více mezer se vzdáleností „a“, která, nezávisle na tvaru mezer, může být větší než 60 mm, měřeno postupem podle bodu 7.5, pokud jsou i po provedení další zkoušky podle bodu 7.4.3.4 splněny požadavky bodu 7.4.3.6.

6.7. Šířka opěrky hlavy musí být taková, aby poskytovala vhodnou oporu pro hlavu běžně sedící osoby. V rovině měření šířky podle bodu 7.3 musí opěrka hlavy zaujímat oblast sahající nejméně 85 mm na každou stranu od roviny souměrnosti sedadla, pro které je opěrka hlavy určena; tato vzdálenost se měří podle bodu 7.3.

6.8. Opěrka hlavy a její ukotvení musí být takové, aby maximální posun hlavy směrem dozadu, který opěrka hlavy dovoluje a který se měří statickým postupem předepsaným v bodě 7.4, byl menší než 102 mm.

6.9. Opěrka hlavy a její ukotvení musí být dostatečně pevné, aby opěrka unesla bez poškození zatížení předepsané v bodě 7.4.3.7.

6.10. Je-li opěrka hlavy seřiditelná, nesmí být možné, aby uživatel při běžném seřizování neúmyslně překročil maximální předepsanou výšku pro použití.

7. ZKOUŠKY

7.1. Stanovení vztažného bodu (bodu H) sedadla, jehož je opěrka hlavy součástí

Tento bod se stanoví v souladu s požadavky přílohy 3 tohoto předpisu.

7.2. Stanovení výšky opěrky hlavy

7.2.1. Veškeré přímky se umístí v rovině souměrnosti příslušného sedadla, přičemž průsečnicí této roviny se sedadlem je určen obrys opěrky hlavy a opěradla sedadla (viz obrázek 1 v příloze 4 tohoto předpisu).

7.2.2. Figurína odpovídající dospělému muži padesátého percentilu nebo figurína popsaná v příloze 3 tohoto předpisu se umístí na sedadlo do obvyklé polohy. Opěradlo sedadla, je-li jeho sklon seřiditelný, musí být zajištěno v poloze odpovídající sklonu vztažné přímky trupu figuríny co nejblíže úhlu 25° od svislice směrem dozadu.

7.2.3. Průmět vztažné přímky figuríny, jak je vyobrazeno v příloze 3, se u příslušného sedadla umístí v rovině specifikované v bodě 7.2.1. Tečna S k hornímu okraji opěrky hlavy se protáhne kolmo ke vztažné přímce.

7.2.4. Vzdálenost h od bodu H k tečně S je výškou ve smyslu bodu 6.4.

7.3. Stanovení šířky opěrky hlavy (viz obrázek 2 v příloze 4 tohoto předpisu)

7.3.1. Rovina S_1, která je kolmá ke vztažné přímce a leží 65 mm pod tečnou S podle bodu 7.2.3, definuje řez opěrkou hlavy, ohraničený obrysem C. Do roviny S_1 se zakreslí směr tečen k obrysu C, které představují průsečnice svislých rovin (P a P') rovnoběžných s rovinou souměrnosti příslušného sedadla s rovinou S_1.

7.3.2. Šířkou opěrky hlavy ve smyslu bodu 6.7 je vzdálenost L mezi průměty rovin P a P' v rovině S_1.

7.3.3. V případě potřeby se šířka opěrky hlavy rovněž stanoví ve vzdálenosti 635 mm nad vztažným bodem sedadla, přičemž se tato vzdálenost měří podél vztažné přímky.

7.4. Stanovení účinnosti zařízení

7.4.1. Účinnost opěrky hlavy se ověřuje níže uvedenou statickou zkouškou.

7.4.2. Příprava zkoušky

7.4.2.1. Je-li opěrka hlavy seřiditelná, nastaví se do nejvyšší polohy.

7.4.2.2. V případě lavicového sedadla, kde je část nebo celek nosné konstrukce (včetně konstrukce opěrek hlavy) společná pro více než jedno místo k sezení, se zkouška provede současně pro veškerá místa k sezení.

7.4.2.3. Pokud je sedadlo nebo opěradlo sedadla seřiditelné vůči opěrce hlavy ukotvené ke konstrukci vozidla, musí být nastaveno do nejméně příhodné polohy podle rozhodnutí technické zkušebny.

7.4.3. Zkoušení

7.4.3.1. Veškeré přímky se umístí ve svislé rovině souměrnosti příslušného sedadla (viz příloha 5 tohoto předpisu).

7.4.3.2. V rovině uvedené v bodě 7.4.3.1 se umístí průmět vztažné přímky R.

7.4.3.3. Posunutá vztažná přímka R_1 se stanoví tak, že se na část simulující záda figuríny podle přílohy 3 tohoto předpisu působí počáteční silou vyvozující směrem dozadu moment 37,3 daNm k bodu H.

7.4.3.4. Ve směru kolmém na posunutou vztažnou přímku R_1 se ve vzdálenosti 65 mm pod horním okrajem opěrky hlavy působí kulovou hlavicí o průměru 165 mm počáteční silou vyvozující moment 37,3 daNm k bodu H, přičemž vztažná přímka zůstane v posunutém postavení R_1 stanoveném v souladu s požadavky bodu 7.4.3.3.

7.4.3.4.1. Pokud nelze kvůli přítomnosti mezer vyvinout výše uvedenou sílu ve vzdálenosti 65 mm od horního okraje opěrky hlavy, lze tuto vzdálenost snížit tak, aby osa působení síly procházela středovou přímkou prvku konstrukce ležícího nejblíže k mezeře.

7.4.3.4.2. V případě popsaném v bodech 6.6.2 a 6.6.3 se zkouška zopakuje působením na každou mezeru pomocí kulové hlavice o průměru 165 mm silou:

procházející těžištěm nejmenšího průřezu mezery podél příčných rovin rovnoběžných se vztažnou přímkou a vyvozující moment 37,3 daNm k bodu „R“.

7.4.3.5. Stanoví se tečna Y ke kulové hlavici rovnoběžná s posunutou vztažnou přímkou R_1.

7.4.3.6. Změří se vzdálenost X mezi tečnou Y a posunutou vztažnou přímkou R_1. Požadavek bodu 6.8 se pokládá za splněný, je-li vzdálenost X menší než 102 mm.

7.4.3.7. V případě, že je síla předepsaná v bodě 7.4.3.4 použita výhradně ve vzdálenosti 65 mm nebo méně pod horním okrajem opěrky hlavy, zvýší se tato síla na 89 daN, pokud předtím nedojde k poškození sedadla nebo opěradla sedadla.

7.5. Stanovení vzdálenosti „a“ mezer opěrky hlavy (viz příloha 7 tohoto předpisu)

7.5.1. Vzdálenost „a“ se stanoví pro každou mezeru a též ve vztahu k přední ploše opěrky hlavy pomocí kulové hlavice o průměru 165 mm.

7.5.2. Kulová hlavice se přiloží k mezeře v tom bodě oblasti mezery, kde lze bez zatížení dosáhnout největšího průniku kulové hlavice.

7.5.3. Vzdálenost mezi dvěma styčnými body mezi kulovou hlavicí a mezerou se rovná vzdálenosti „a“ ve smyslu hodnocení podle bodů 6.6.2 a 6.6.3.

8. SHODNOST VÝROBY

8.1. Každá opěrka hlavy nebo sedadlo nesoucí značku schválení v souladu s přílohou 2 musí odpovídat schválenému typu opěrky hlavy a splňovat podmínky předepsané v bodech 6 a 7.

8.2. K ověření shodnosti, jak je uvedeno výše, se provede dostatečný počet namátkových zkoušek se sériově vyrobenými opěrkami hlavy.

8.3. Pro účely zkoušek se použijí opěrky hlavy nabízené nebo připravené k prodeji.

8.4. Opěrky hlavy vybrané pro ověření shodnosti se schváleným typem se musí podrobit zkoušce podle bodu 7 tohoto předpisu.

9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY

9.1. Schválené opěrky hlavy

Schválení udělené pro typ opěrky hlavy podle tohoto předpisu může být odňato, pokud opěrky hlavy označené údaji uvedenými v bodě 5.4 neobstojí při namátkových kontrolách nebo neodpovídají schválenému typu.

9.2. Jestliže některá smluvní strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, uvědomí o tom neprodleně ostatní smluvní strany, které uplatňují tento předpis, k čemuž použije formulář sdělení odpovídající vzoru uvedenému v příloze 1 tohoto předpisu.

10. ZMĚNA A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU OPĚRKY HLAVY

10.1. Každá změna typu opěrky hlavy se oznámí schvalovacímu orgánu, který daný typ opěrky hlavy schválil. Tento orgán poté může:

10.1.1. usoudit, že je nepravděpodobné, že by provedené změny měly znatelný nepříznivý účinek, a že opěrka hlavy v každém případě stále splňuje požadavky, nebo

10.1.2. požadovat od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek nový zkušební protokol.

10.2. Potvrzení nebo odmítnutí schválení s uvedením jednotlivých změn se oznámí stranám dohody, které uplatňují tento předpis, postupem uvedeným v bodě 5.3.

10.3. Příslušný orgán vydávající rozšíření schválení přidělí takovému rozšíření pořadové číslo a informuje o tom ostatní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, k čemuž použije formulář sdělení odpovídající vzoru uvedenému v příloze 1 tohoto předpisu.

11. POKYNY

S každým modelem, který se shoduje se schváleným typem opěrky hlavy, dodá výrobce podrobné údaje o typech a vlastnostech sedadel, pro které je opěrka hlavy schválena. Jedná-li se o seřiditelnou opěrku hlavy, je třeba v tomto oznámení jasně popsat postup seřizování a/nebo uvolnění.

12. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY

Pokud držitel schválení úplně ukončí výrobu opěrky hlavy schválené podle tohoto předpisu, uvědomí o tom orgán, který vydal schválení. Po obdržení příslušného sdělení o tom uvedený orgán informuje ostatní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, k čemuž použije formulář sdělení odpovídající vzoru uvedenému v příloze 1 tohoto předpisu.

13. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

13.1. Počínaje úředním datem vstupu série změn 04 v platnost neodmítne žádná smluvní strana, která uplatňuje tento předpis, udělit schválení EHK podle tohoto předpisu ve znění série změn 04.

13.2. Po uplynutí 24 měsíců od data vstupu série změn 04 v platnost udělí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení EHK pouze tehdy, je-li typ vozidla, který má být schválen, shodný s požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 04.

13.3. Po uplynutí 48 měsíců od data vstupu série změn 04 v platnost přestanou platit stávající schválení podle tohoto předpisu, s výjimkou těch typů vozidel, které splňují požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 04.

14. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A NÁZVY A ADRESY SCHVALOVACÍCH ORGÁNŮ

Strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy schvalovacích orgánů, které udělují schválení a kterým se mají zasílat formuláře potvrzující udělení nebo rozšíření nebo odmítnutí nebo odnětí schválení vydané v jiných zemích.

PŘÍLOHA 1

Sdělení

(maximální formát: A4 (210 x 297 mm))

vydané: Název správního orgánu:
.....
.....

ve věci: (2) udělení schválení
rozšíření schválení
odmítnutí schválení
odnětí schválení
definitivního ukončení výroby

typu opěrky hlavy, bez ohledu na to, zda je součástí sedadla podle předpisu č. 25

Schválení č. ..... Rozšíření č. .....

1. Obchodní název nebo značka .....
2. Název výrobce .....
3. Název/jméno případného zástupce výrobce .....
4. Adresa .....
5. Datum předložení ke schválení .....
6. Technická zkušebna provádějící zkoušky .....
7. Stručný popis opěrky hlavy (3)[3] .....
8. Typ a vlastnosti sedadel, pro která je opěrka hlavy určena nebo jichž je součástí .....
9. Typy vozidel, pro které jsou určena sedadla, na něž má být opěrka hlavy namontována .....
10. Datum protokolu vydaného technickou zkušebnou .....
11. Číslo protokolu vydaného technickou zkušebnou .....
12. Schválení uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato (2) .....
13. Místo .....

(1) Rozlišovací číslo země, která udělila, rozšířila, odmítla nebo odňala schválení (viz ustanovení o schválení v předpisu).
(2) Nehodící se škrtněte.
(3) V případě opěrek hlavy, které jsou „nedílnou“ součástí sedadla, nebo „oddělitelných“ opěrek hlavy (viz definice v bodech 2.2.1 a 2.2.2 tohoto předpisu) se tento bod nemusí vyplnit, pokud jsou veškeré nezbytné vlastnosti a podrobné údaje uvedeny v bodě 8.

14. Datum .....

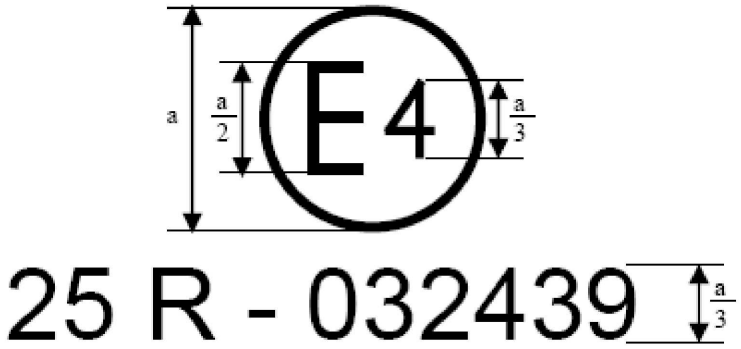
15. Podpis .....

16. K tomuto sdělení je přiložen seznam dokumentů uložených u schvalovacího orgánu, který udělil schválení. Dokumenty lze obdržet na vyžádání.

PŘÍLOHA 2

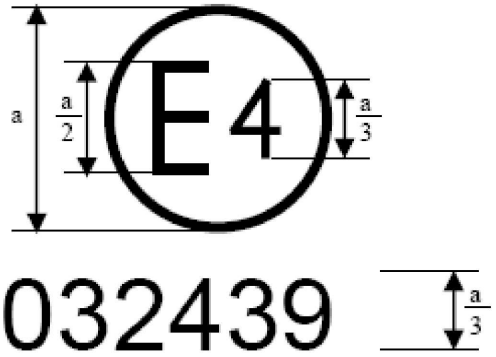
Uspořádání značek schválení typu *

Značka schválení pro typ opěrky hlavy, která je „nedílnou“ součástí sedadla, nebo pro typ „oddělitelné“ opěrky hlavy (viz definice v bodech 2.2.1 a 2.2.2 tohoto předpisu).

Výše uvedená značka schválení upevněná na jednu nebo více opěrek hlavy, které jsou „nedílnou“ součástí sedadla, nebo „oddělitelných“ opěrek hlavy, prokazuje, že v souladu s předpisem č. 25 byl daný typ opěrky hlavy schválen v Nizozemsku (E4) pod číslem schválení 032439. První dvě číslice čísla schválení udávají, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky předpisu č. 25 ve znění série změn 03.

Značka schválení pro typ „samostatné“ opěrky hlavy (viz definice v bodě 2.2.3 tohoto předpisu).

Výše uvedená značka schválení umístěná na opěrce hlavy prokazuje, že daná opěrka hlavy je schválená a že se jedná o „samostatnou“ opěrku hlavy, schválenou v Nizozemsku (E4) pod číslem schválení 032439. První dvě číslice čísla schválení udávají, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky předpisu č. 25 ve znění série změn 03.

* Číslo schválení musí být uvedeno v blízkosti kružnice, nad písmenem „E“, nebo pod ním, nebo vlevo, či vpravo od něj.

PŘÍLOHA 3

Postup stanovení bodu „H“ a skutečného úhlu trupu míst k sezení v motorových vozidlech [1]

---

[1] Postup je popsán v příloze 1 Úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6.

Dodatek 1 k příloze 3

Popis třírozměrného zařízení ke stanovení bodu „H“ (zařízení 3-D H) [1]

---

[1] Zařízení 3-D ke stanovení bodu „H“ je popsáno v dodatku 1 k příloze 1 Úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6.

Dodatek 2 k příloze 3

Třírozměrná vztažná soustava ([1])

([1]) Třírozměrná vztažná soustava je popsána v dodatku 2 k příloze 1 Úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6.

Dodatek 3 k příloze 3

Referenční údaje o místech k sezení ([1])

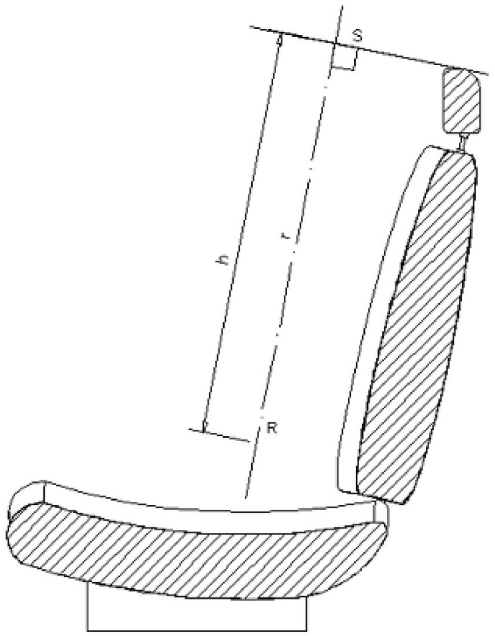
([1]) Referenční údaje o místech k sezení jsou popsány v dodatku 3 k příloze 1 Úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6.

PŘÍLOHA 4

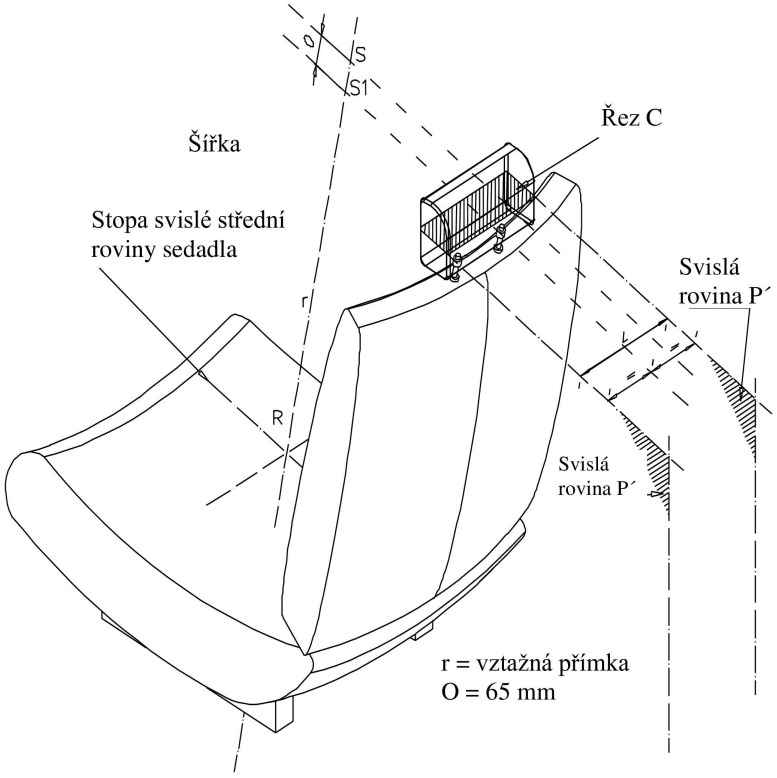
Stanovení výšky a šířky opěrky hlavy

Obrázek 1

Výška

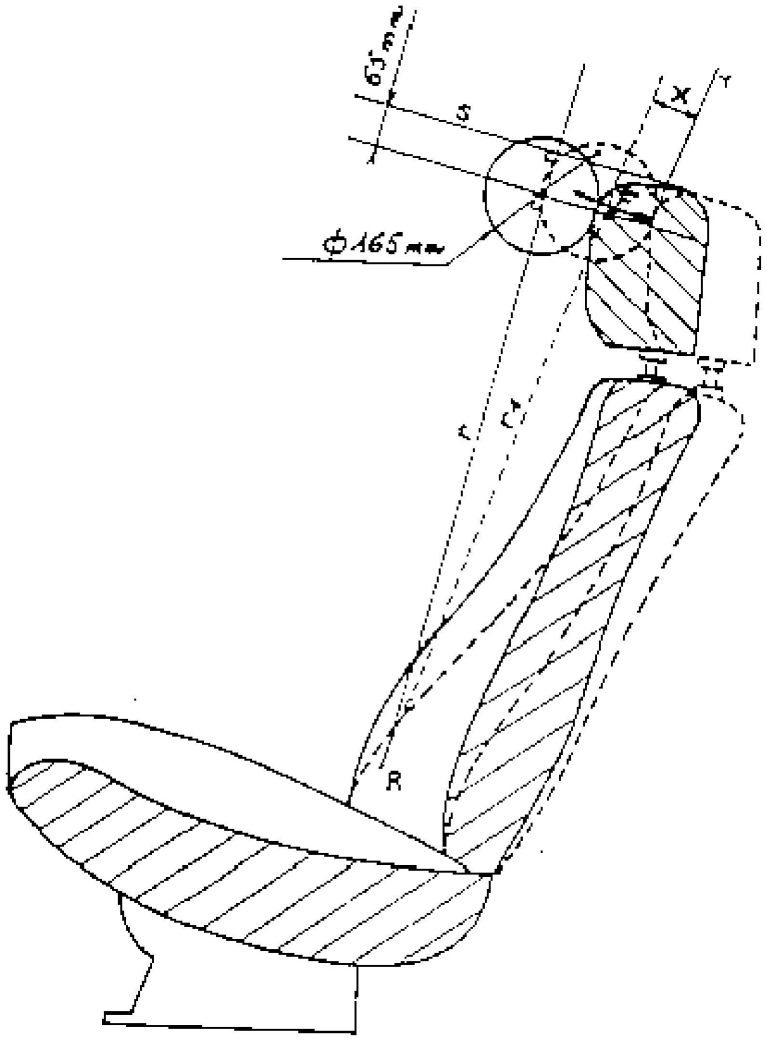

Obrázek 2

PŘÍLOHA 5

Podrobné znázornění zakreslovaných čar a měření prováděných během zkoušek

_____ Počáteční poloha

- - - - - - - - - - - - - Poloha při zatížení

r: vztažná přímka

r1: posunutá vztažná přímka

Moment síly F vzhledem k r: 37,3 daNm

PŘÍLOHA 6

Postup zkoušky k ověření pohlcování energie

1. Uspořádání, zkušební přístroj, registrační přístroje a postup

1.1. Uspořádání

Opěrka hlavy, včetně materiálu pohlcujícího energii, musí být upevněna na sedadlo nebo na část konstrukce vozidla, ve kterém je namontována, a tamtéž zkoušena. Prvek konstrukce musí být dobře připevněn ke zkušebnímu zařízení tak, aby se při nárazu nepohnul, a základna, na které stojí, musí být přibližně vodorovná, není-li odůvodněně požadováno něco jiného. Opěradlo sedadla, pokud je seřiditelné, musí být přišroubováno v poloze popsané v bodě 7.2.2 tohoto předpisu.

Opěrka hlavy musí být upevněna na opěradlo sedadla tak, jak tomu je ve vozidle. Samostatná opěrka hlavy musí být namontována na část konstrukce vozidla, na kterou je namontována za běžných okolností.

Je-li opěrka hlavy seřiditelná, musí být nastavena do nejméně příhodné polohy, kterou seřízení umožňuje.

1.2. Zkušební přístroj

1.2.1. Zkušební přístroj se skládá z kyvadla, jehož otočný čep je uložen na kuličkových ložiscích a jehož redukovaná hmotnost ve středu nárazu je 6,8 kg. Spodní okraj kyvadla je tvořen tuhou maketou hlavy o průměru 165 mm, jejíž střed je shodný se středem nárazu kyvadla.

1.2.2. Maketa hlavy musí být vybavena dvěma měřiči zrychlení a zařízením pro měření rychlosti, přičemž veškerá tato zařízení musí být schopna měřit hodnoty ve směru nárazu.

1.3. Registrační přístroje

Použité registrační přístroje musí umožňovat měření s touto přesností:

1.3.1. Zrychlení:

přesnost = ± 5 % skutečné hodnoty

frekvenční odezva: CFC 600 odpovídající charakteristice normy ISO 6487 (1987)

příčná citlivost ≤ 5 % nejnižšího bodu stupnice

1.3.2. Rychlost:

přesnost = ±2,5 % skutečné hodnoty

citlivost = 0,5 km/h

1.3.3. Registrace času

přístroje musí být schopné zaznamenat celý průběh zkoušky a odečítat hodnoty v mezích jedné tisíciny sekundy:

počátek nárazu v okamžiku prvního dotyku makety hlavy se zkoušeným předmětem se zaznamená do záznamů použitých k analýze zkoušky.

1.4. Postup zkoušky

1.4.1. U opěrky hlavy namontované a seřízené v souladu s bodem 1.1 této přílohy musí k nárazu dojít v bodech zvolených laboratoří v zóně pro náraz definované v bodě 6.1 tohoto předpisu a případně i mimo zónu pro náraz definovanou v bodě 6.2 tohoto předpisu na plochy s poloměrem zakřivení menším než 5 mm.

Vztah redukované hmotnosti kyvadla „m_r“ k celkové hmotnosti kyvadla „m“ ve vzdálenosti „a“ od středu nárazu k ose otáčení a ve vzdálenosti „l“ od těžiště k ose otáčení je dán vzorcem: $m_r = m (l/a)$.

1.4.1.1. Na zadní ploše musí být směr nárazu zezadu dopředu v podélné rovině pod úhlem 45° ke svislici.

1.4.1.2. Na přední ploše musí být směr nárazu zepředu dozadu v podélné rovině ve vodorovném směru.

1.4.1.3. Přední a zadní plocha jsou ohraničeny vodorovnou rovinou dotýkající se horního okraje opěrky hlavy v souladu s bodem 7.2 tohoto předpisu.

1.4.2. Maketa hlavy musí udeřit na zkoušený předmět rychlostí 24,1 km/h, přičemž této rychlosti se dosáhne buď pouhou pohybovou energií, nebo použitím přídavného hnacího zařízení.

2. Výsledky

Při zkouškách provedených výše uvedeným postupem nesmí zpomalení makety hlavy překročit 80 g po nepřetržitou dobu delší než tři milisekundy. Hodnota zpomalení se stanoví jako průměr z údajů obou měřičů zrychlení.

3. Rovnocenné postupy

3.1. Použití ekvivalentních zkušebních postupů je přípustné pod podmínkou, že umožňují dosáhnout výsledků podle bodu 2 výše, konkrétně lze prvky zkušebního přístroje nasměrovat jinak, pokud jsou dodrženy vztažné úhly mezi opěrkou hlavy a směrem nárazu.

3.2. Osoba, která použije metodu odlišnou od postupu popsaného v bodě 1, odpovídá za prokázání její rovnocennosti.

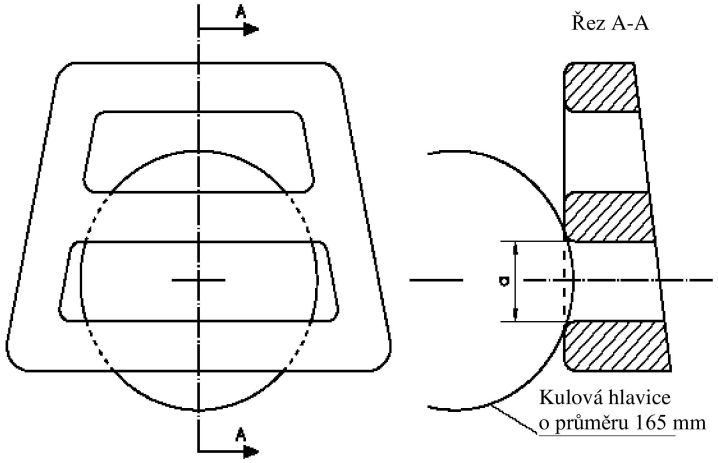
PŘÍLOHA 7

Stanovení rozměru „a“ mezer opěrky hlavy

(viz body 6.6.2 a 6.6.3 tohoto předpisu)

Obrázek 1

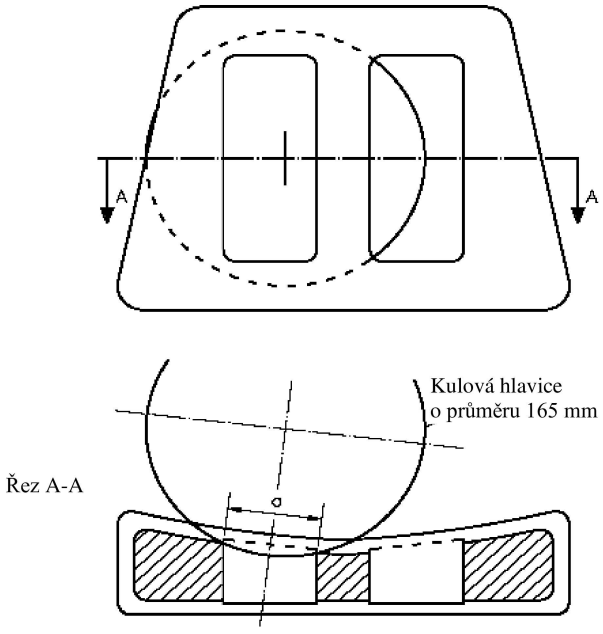
Příklad vodorovných mezer

Poznámka: Řez A-A je třeba provést v tom bodě oblasti mezery, kde lze bez zatížení dosáhnout největšího průniku kulové hlavice.

Obrázek 2

Příklad svislých mezer

Poznámka: Řez A-A je třeba provést v tom bodě oblasti mezery, kde lze bez zatížení dosáhnout největšího průniku kulové hlavice.